

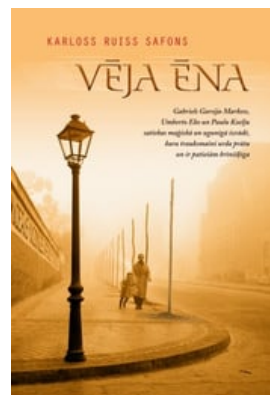
KARLOSS RUISS SAFONS

VĒJA ĒNA

No spāņu valodas tulkojis Centis Gercāns

[Uz e-katalogu](#)

LASI. DOMĀ. IEDVESMOJIES.

Spāņu rakstnieka Karlosa Ruisa Safona romāns **Vēja ēna**, kurš Latvijā, izdevniecības Zvaigzne ABC paspārnē, atkārtoti izdots vairākkārt, manā grāmatu skapī asi dedzinājies blakus stāvošo grāmatu sānus jau ilgu laiku. Dedzinājies, jo gribējis tikt pamanīts. Nenoliegšu, ka esmu to izrāvusi no plauktu rindas, notraukusi putekļus un kā vēdeklī kārstā vasaras tveicē pāršķirstījusi atkal un atkal, taču līdz lasīšanai mūsu attiecības neattīstījās. Neizauga. Tās izbeidzās tepat pie grāmatu skapja, liekot citiem tā iemitniekiem, kuri plauktu rotā kā zobi muti, kļūt par šo attiecību izgāšanās lieciniekiem. Taču šī gada pirmajās dienās to atkal atņēmu grāmatu rindai, kura nu attāli atgādina ņirdzīgu klaidoņa muti, un metos tajā iekšā kā bezdibeni:

“Es joprojām atceros rītausmu tajā dienā, kurā tēvs mani pirmoreiz aizveda uz Aizmirsto grāmatu kapsētu. Ritēja 1945. gada vasaras pirmās dienas, un mēs gājām pa Barselonas ielām, kurām pāri klājās pelnu pelēkas debesis, un nespodra saule lēja pār Santamonikas ramblu kausētu varu.”

Rindas, kuras piesēja mani pie Vēja ēnas rokas. Savažoja. Pieradināja. Četrdesmit divi vārdi. Tieši tik daudz bija nepieciešams, lai zaudētu prātu vienas grāmatas dēļ. Lai vēlētos palikt grāmatas lapaspusēs, kurās kā nelūgts ciemiņš no tālas nākotnes, nepiederoša, nevienam nevēlama persona biju ielauziesies. Grāmatā, kuras lapaspusēs gribēju ievērties un par vārdu pārvērsties. Un ar citiem tādiem vārdiem šūpoties teikuma konstrukcijās. Bezgalīgi. Vai vismaz līdz brīdim, kad vienam no mums beigtos derīguma termiņš.

2020. gada 19. jūnijā vien piecdesmit piecu gadu vecumā pārstāja pukstēt rakstnieka Karlosa Ruisa Safona sirds.

Vēja ēnā atrodami vārdi ir teju praviētiski: *“mēs dzīvojam tik ilgi, kamēr mūs atceras”*. Pateicoties saviem darbiem, to autors ir kļuvis nemirstīgs.

/Austras grāmatas/

[Vairāk par grāmatu](#)

MIA KANKIMEKI

SIEVIETES, PAR KURĀM DOMĀJU NAKTĪS

No somu valodas tulkojusi Gunta Pāvola

[Uz e-katalogu](#)

“Sievietes, par kurām domāju naktīs” ir aizraujošs beletristikas, zinātniskās literatūras un ceļojumu dienasgrāmatas apvienojums, ko caurvij personiskas pārdomas. Kas ir šīs sievietes, kurām Mia seko? Rakstnieces, mākslinieces, pētnieces, nomāktas vecmeitas un augstmaņu sievas. Izabella Bērda, Mērija Kingslija, Lavīnija Fontana, Jajoi Kusama un citas. Sievietes, kuras aizvedis Miu galvu reibinošā ceļojumā cauri gadsimtiem un pāri visai pasaulei.

Grāmata sākas ar pašrefleksīvu ceļojumu pa slavenās dāņu rakstnieces Karenas Bliksenas pēdām, un beidzas ar japāņu māksliniecei Jajoi Kusamu veltīto eseju, te var izlasīt arī par viktoriāņu laikmeta ceļotājām, kuras korsetē un garos svārkos devās uz Āfriku, ceļoja pa Āziju un jutās brīvas tikai ceļā; par itāļu renesanses laikmeta māksliniecēm, kuru darbi ilgi bijuši paslēpti muzeju un galeriju tumšākajos kaktos. “Sievietes, par kurām domāju naktīs” ir pašreflektējošs, eklektisks feministiskās, caur savu personīgo prizmu izfiltrētās noskaņās tapis pētījums par fascinējošām sievietēm, kuras ir pārvarējušas, apgājušas vai sadragājušas sava laikmeta sievietēm uzliktos šķēršļus un ierobežojumus.

“Grāmata, kuras vāks mani hipnotizēja, līdzko to ieraudzīju. Dāma aristokrātiskā tērpā, ieslīgusi eksotisku ziedu virpuli, bet seja noslēpta aiz tīģerienes maskas. Varbūt tā nav maska, varbūt tas ir viņas otrais es – iespīlēta korsetē, bet nepazaudējusi savu īsto, mežonīgo dabu. Viņa gatava pavilkt milzīgos svārku volānus uz augšu, ierēkties un drosmīgi doties džungļos jeb plašajā pasaulē pēc zieda, ko piespraust pie krūtīm. Jo viņa tā vēlas.”
/andasstuff.lv/

[Vairāk par grāmatu](#)

HERTA MILLERE

ELPAS ŠŪPOLES

No vācu valodas tulkojusi Silvija Brice

[Uz e-katalogu](#)

Hertas Milleres romāns “*Elpas šūpoles*” ir notikums pasaules literatūrā. Šajā iespaidīgajā, poētiskajā romānā rakstniece stāsta par jaunu vīrieti, kas no Septiņkalnes Rumānijā tiek deportēts uz spaidu darbu nometni Krievijā.

Rumānija kara beigās. Rumānijas vācieši dzīvo pastāvīgās bailēs. “Pulkstenis bija trīs nakti uz 1945. gada 15. janvāri, kad patruļa atnāca man pakaļ. Sals pieņēmās spēkā, bija minus piecpadsmit grādu,” – tā galvenais varonis sāk savu stāstu. Viņu gaida pieci gadi, par kuriem viņš vēl neko nezina. Pieci gadi, pēc kuriem viņš atgriezies mājās kā cits cilvēks.

Herta Millere stāsta par pieredzēto, kas ietekmē visu turpmāko jauneklā dzīvi. Daudzās sarunās ar dzejnieku Oskaru Pastioru un citiem, kuri atgriezušies no spaidu darbu nometnēm, viņa ir savākusi materiālu, kas veido pamatu šim romānam. Autore iepazīstina ar gandrīz nezināmu Eiropas vēstures epizodi, ietvertu dziļi personiskā jauna vīrieša dzīvesstāstā un spilgtās, neaizmirstamās ainās.

“Šajā stāstā nav žēlošanās par grūto likteni un necilvēcīgajiem apstākļiem. Nav bravūribas par spēju izdzīvot tur, kur citi mirst. Nav padošanās un bezcerība. Te ir parādīta spēja dzīvot un nepadoties. Dzīvot ar cerību. Dzīvot un nepazaudēt sevi cilvēciskumu. Pat piekvēpušā pagrabā radīt mākslu un nogurdinošā darbā ieraudzīt to gaišumu, kas tevi uztur.”

/baltairuncis.lv/

[Vairāk par grāmatu](#)

[Vairāk par grāmatu](#)

LASI. DOMĀ. IEDVESMOJIES.

HARUKI MURAKAMI

Haruki Murakami
LABĀKIE JAUNIE KULTA ROMĀNI

PAR KO ES RUNĀJU, RUNĀDAMS PAR SKRIEŠANU

No japāņu valodas tulkojusi Ingūna Beķere

**PAR KO ES
RUNĀJU, RUNĀDAMS
PAR SKRIEŠANU**

[Uz e-katalogu](#)

LASI. DOMĀ. IEDVESMOJIES.

Haruki Murakami laikam mierīgi varētu izdot grāmatu par to kā viņš guļ un nešaubos, ka to viņš uzrakstītu tikpat aizraujoši un tikpat pārdomu rosinoši, kā visas viņa grāmatas. Šo ieskaitot.

Grāmata ir plāna, tikai ar deviņām īsām nodaļām, kurās rakstnieks dalās pieredzē ar vairāk kā desmit gadus seniem notikumiem, kuros mums, viņa daiļrades cienītājiem, ir iespēja iepazīt viņu kā cilvēku. Kā cilvēku, kurš mērķtiecīgi virzās uz savu nosprausto mērķi, vai tas būtu džezas bārs (te nāk prātā viņa romāns Uz dienvidiem no robežas, uz rietumiem no saules), vai rakstnieka karjera, vai iknedēļas skriešanas treniņi, vai noskrietie maratoni (tagad to skaits laikam tuvojas jau četrdesmit), vai triatlona sacensības, vai ultramaratons.... Lasot viņa pārdomas par pēdējo, likās, ka pats nedaudz skrienu ar viņu šos simts kilometrus. Un visos šajos notikumos viņš sevi parāda tādu, kāds viņš ir. Nu, vismaz viņš tā apgalvo (nav pamata viņam neticēt).

Murakami grāmatas pēcvārdā atzīstas, ka skriešanu šajā darbā izmantojis kā starpnieku, lai mēģinātu tikt skaidrībā ar to, kas šajā laikā (25 gados) viņš ir bijis kā rakstnieks un kā parasts cilvēks. Un laikam jāpiebilst- arī kā skrējējs. Ja jau viņš pats uzsver, ka uz kapakmens viņa nodarbošanos raksturotu divas nodarbes- rakstnieks un skrējējs.

/baltairuncis.lv/

*Murakami ir domu smagsvars, kurš lasās ar balerīnas deju soļu vieglumu.
/Otto Ozols/*

[Vairāk par grāmatu](#)

LAURA VINOGRADOVA

IZELPAS. STĀSTI

[Uz e-katalogu](#)

LASI. DOMĀ. IEDVESMOJIES.

Grāmatā iekļautie astoņi stāsti skar skarbas tēmas. Ja tās uzskaitītu, tā vien gribētos smagi nopūsties: jā, tāda ir dzīve... Tomēr stāsti neatstāj vien drūmu, nomācošu iespaidu, jo, pirmkārt, ļauj izbaudīt valodas un kompozīcijas “odziņas” un, otrkārt, katram no tiem cauri vijas arī lielāka vai mazāka, kaut tikko jaušama prieka stīdziņa – par dzīvi un dzīvību, par tuviem cilvēkiem, par katras dienas nozīmīgumu. Tie ir stāsti, kas saasina lasītāja jūtas un domas, kuras neatstājas vēl ilgi pēc tam, kad pāršķirta grāmatas pēdējā lappuse.

Vienā ieelpā izlasāmas Izelpas.

Pirmā grāmata, ko izlasīju e- bibliotēkā, jo gribēju izmēģināt www.3td.lv ar ātru izlasāmu grāmatu. Stāsti par ikdienu, par cilvēkiem mums blakus, filigrāni izstāstīti - bez moralizēšanas un autore viedokļa paušanas. Paliek vieta lasītāja paša domām, viedoklim, attieksmei. Dzīve savā vienkāršībā un daudzveidībā. Man tiešām ļoti patika, un tas ir brīnums, jo es gandrīz nekad nelasu stāstus.

/Līga Balode, Goodreads/

Ļoti izjusti, smeldzīgi un tajā pat laikā brīnišķīgi stāsti! Pašai savu atmiņu uzjundījoši ... Paldies!

/Inga Grenčberga?

[Vairāk par grāmatu](#)

MONTA KROMA

TROTUĀRS

[Uz e-katalogu](#)

Izlasē apkopoti izcilās latviešu dzejnieces Montas Kromas (1919–1994) modernistiskā posma dzejoļi, sākot no poēmas “Tālo apvāršņu zemē” (1959) fragmenta un beidzot ar mūža pēdējā posmā tapušajiem darbiem, kuros dominē pilsētas motīvi, intīma jūtu atklāsme, nospriegots jutekliskums un drosmīgi formas meklējumi. Tālaika literārās vides bieži nepieņemti vai pārprasti, šie dzejoļi ir pārdzīvojuši savu laiku un mūsdienās ļauj runāt par Kromu kā novatorisku un fascinējošu dzejnieci, kuras mantojums pelnījās dziļāku izpēti gan modernisma, gan urbānās dzejas, gan feminās rakstības kontekstā. Grāmatā vizuāli ievada uz vāka redzamais Helēnas Heinrihsones gleznotais portrets “Dzejniece Monta Kroma” (1974).

"Kādu gan citu atzīmi likt Montai Kromai? Lielisks Agijas Ābiķes Konrādes sakārtojums un Kārļa Vērdiņa redakcija ar mīlestību un cieņu pret autori, kur var nolikt blakus Aleksandram Čakam uz Urbānās dzejas meistarū augstākā pakāpiena un tikai tāpēc, ka to rakstija dzīvs cilvēks ar visu savu neapareizību, šaubām, kļūdām un atklāsmēm."

/Dainis Deigelis/

"Divas dienas kopā ar Montu Kromu un tāda mazuma piegārša.

Laba mazuma piegārša...

Manā priekšā izjaukta vesela dzejnieces pasaules puzzle. Tagad katru gabaliņu meklēšu un šo pasauli kopā likšu.

*"...Rīgā,
savam augumam piemērotā pilsētā,
par mani nevienam nav daļas.*

Ļaužu šeit nav.

Un planēta pieder man."

/Arta Brice, Goodreads/

LASI. DOMĀ. IEDVESMOJIES.

FREDERIKS BEIGBEDERS

ŪNA UN SELINDŽERS

No franču valodas tulkojusi Inta Šmite

[Uz e-katalogu](#)

1940. gadā Ņujorkā divdesmit vienu gadu vecs iesācējs rakstnieks Džerijs Selindžers satiek ievērojamākā amerikāņu dramaturga meitu, piecpadmitgadīgo Ūnu O'Nilu. Viņu idille pa īstam sākās nākamajā vasarā... dažus mēnešus pirms Pērlhārboras. 1942. gada sākumā Selindžeru iesauc armijā, un viņš dodas karā uz Eiropu, bet Ūna – izmēģināt laimi Holivudā.

Amerikas augstākās sabiedrības meiteņu izpriecās, pasauleslaveni rakstnieki un kinozvaigznes, vēsturiskas personības, Otrais pasaules karš un nepiepildītas milas burvība jaunajā Beigbedera romānā "Ūna un Selindžers".

Ūna bija tieši tāda meitene, kādas Selindžers nicināja, – bezgala skaista, slavena vienīgi ar to, ka piedzimusi izdaudzīnātā un bagātā ģimenē, poor little rich girl, kas nepazīst istas problēmas, šķietami sekla un uzdzīvi mīloša.

Manas acis uzreiz iemirdzējās kā divas visspožākās zvaigznes un es tvēru grāmatu, lai sajūsmā remdētu ilgās pēc tās. Es tobrīd nezināju, kas ir Ūna, par Selindžeru vien tik, ka viņš ir lieliskā darba "Uz kraujas rudzu laukā" autors. Jā, būtu lieliski zināt autora biogrāfiju pirms viņa grāmatas lasīšanas, bet tikpat labi arī ir nezināt neko. Tā var rast iemeslu izlasīt vienu labu grāmatu divas reizes.

/A.Reina, gramatusmarza.wordpress.com/

[Vairāk par grāmatu](#)

[Vairāk par grāmatu](#)

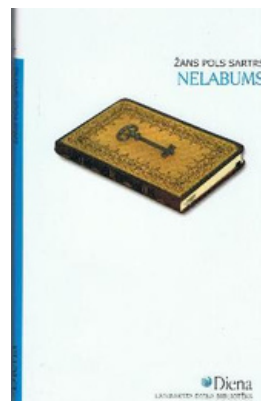
LASI. DOMĀ. IEDVESMOJIES.

ŽANS POLS SARTRS

NELABUMS

No franču valodas tulkojusi Skaidrite Jaunarāja

[Uz e-katalogu](#)

1938. gadā Francijā publicētais Žana Pola Sartra “Nelabums”, kurā eksistenciālisma filozofija atklājas gluži fascinējošos tēlos, ir viens no izcilākajiem darbiem ne tikai franču, bet visā pasaules literatūrā. Tajā rodama ļoti spilgta pasaules izjūta, kas arī katram no mums ļauj citādi paskatīties uz sevi un apkārtni.

Romāns „Nelabums” noteikti ir slavenākais un atzītākais no visiem Žana Pola Sartra darbiem, jo tīri filozofiskā un „necilvēciskā” (varbūt tieši otrādi – cilvēciskā) gaisotnē kļuvis par vienu no 20. gs. eksistenciālisma idejas paraugiem, savīļojot, kā arī, izsaucot asas un pretenciozas diskusijas, stājies šīs, it kā pesimistiskās filozofijas priekšgalā. Darbs, kas piedāvā mums eksistenciālisma definīcijas skaidrojumu. Romāns, kas ļaus ar vienas personas acīm ieraudzīt sabiedrības un pasaules kroplības un spēš parādīt mums, kas tad īsti ir šī „Dieva” radība – cilvēks.

"Teikšu jums atklāti, lasīt čempionu brokastis pēc šīs grāmatas nav pārāk baudāmi. Vonnegūts, manuprāt, stāv pāris plauktiņus zemāk, un man nekad nav īsti patikusi viņa prātuļošana. Tā nu pabarošu jūs ar pāris citātiem no Sartra grāmatas, kas man patika. Daži tiešām tā vērti, citi - man pašai vienkārši šķita fascinējoši. Ak, un ir vērts izlasīt no vāka līdz vākam darbu! Burvīgs! Tam ir daudz lielāka jēga kopumā, nevis izrakstītajos citātos. šķiet, labākā grāmatā pēdējā... hm, vismaz gada laikā."
[/kaneelis.blogspot.com/](http://kaneelis.blogspot.com/)

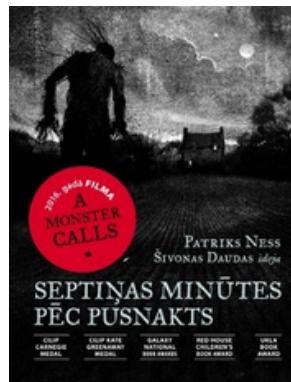
[Vairāk par grāmatu](#)

[Vairāk par grāmatu](#)

PATRIKS NESS

SEPTIŅAS MINŪTES PĒC PUSNĀKTS

No angļu valodas tulkojusi Daina Ozoliņa

[Uz e-katalogu](#)

Dažas grāmatas ir kā meditācija. Jāsagatavo vietiņa uz divāna, jāpaņem miļākais dzēriens un jāļauj stāstu pasaulei aizslaucīt prom realitāti. Šī triju mākslinieku savienība - Patrika Nesa teksts, Šivonas Daudas ideja un Džima Keja ilustrācijas – ir skaistākā lieta, ko pēdējā laikā esmu turējusi rokās. Šis darbs, kas ir definēts kā bērnu grāmata, tomēr derēs ikvienam lasītājam, jo tomēr vairāk vēsta par skatījuma maiņu uz pasauli un zaudējumiem, kuri pieliek vienlīdz sāpīgi jebkurā vecumā.

Trīspadsmitgadīgajam Konoram murgi nav nekas jauns. Vai, pareizāk sakot, viens noteikts murgs, kas atkārtojas. Taču tad viena nakts pienāk ar pavisam citādu pavērsienu; divainu sapni, no kura nav iespējams atmesties. Briesmonis atnāk tūlīt pēc pusnakts un sauc Konoru. Lielais ives koks, kas aug netālu no viņa mājas, taču nevarētu būt atdzīvojis... Tā vismaz zēns sev mēģina iestāstīt nākamajā rītā, pēc tam, kad no grīdas ir saslaucījis skujas... Un tas atkārtojas, allaž pēc pusnakts, katru reizi, kad pulkstenis noskaita septiņas minūtes pēc pusnakts.

„Septiņas minūtes pēc pusnakts” uzreiz sagrābj ar savu noskaņu un stilu, kas uztur maģiju līdz pat pēdējai lappusei. Ir tādas grāmatas, kuru stils ir tik tīrs un meistarīgs, ka tās nav sajaucamas ne ar vienu citu. Lasīt tādus meistardarbus ir kā pašam iekāpt aprakstītajos notikumos. Šajā gadījumā pievienotas arī fantastiskas ilustrācijas, kuras pārspēj pat iztēli. Kopā ar saldserīgo un maģijas piesātināto stāstījuma noti, efekts ir satriecošs.

/Līga Sprōģe/

[Vairāk par grāmatu](#)

LASI. DOMĀ. IEDVESMOJIES.